

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO
IGYVENDINIMO

2002 m. birželio 12 d. Nr. 861
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. [35-1271](#)) 5, 25, 53, 66, 67, 90, 94 ir 97 straipsniais, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti pridedamus:

1.1. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies taikymo sąlygas ir apribojimus;

1.2. Įrodymo, kad prekės prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, tvarką;

1.3. Importo pridėtinės vertės mokesčio įskaitymo tvarką;

1.4. Pridėtinės vertės mokesčiu neapmokestinamų pašto paslaugų sąrašą.

2. Nustatyti, kad:

2.1. Pridėtinės vertės mokesčio (toliau vadinama – PVM) mokėtojai, kurių mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, avansinius PVM mokėjimus moka, jeigu jų vidutinė mokestiniam laikotarpiui tenkanti mokėtina į biudžetą PVM suma per 3 kalendorinių paeiliui einančių mėnesių laikotarpį viršijo 100 tūkst. litų (o PVM mokėtojai, gaunantys pajamas vien iš statybos, statybos ir montavimo darbų, – jeigu viršijo 200 tūkst. litų). PVM mokėtojai, kurių mokestinis laikotarpis yra nustatytas pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 84 straipsnio 5 dalies nuostatas, avansinius PVM mokėjimus moka, jeigu jų vidutinė mokestiniam laikotarpiui tenkanti mokėtina į biudžetą PVM suma per 3 kalendorinių paeiliui einančių mėnesių laikotarpį viršijo 100 tūkst. litų (o PVM mokėtojai, gaunantys pajamas vien iš statybos, statybos ir montavimo darbų, – jeigu viršijo 200 tūkst. litų)

Papunkčio pakeitimai:

Nr. [2008](#), 2002-12-20, Žin., 2002, Nr. 123-5566 (2002-12-24), i. k. 1021100NUTA000002008

2.2. Atsiradus prievolei mokėti avansinius PVM mokėjimus, jie turi būti sumokėti finansų ministro nustatytais terminais ir tvarka. Avansinių PVM mokėjimų dydį nustato finansų ministras.

2.3. PVM mokėtojai avansinius PVM mokėjimus šio nutarimo 2.2 punkte nustatyta tvarka privalo mokėti nuo 2002 metų liepos, jeigu vidutinė mokestiniam laikotarpiui tenkanti mokėtina į biudžetą PVM suma per atitinkamą 3 kalendorinių paeiliui einančių mėnesių laikotarpį viršijo šio nutarimo 2.1 punkte nustatytą sumą.

2.4. Nustatant prievolę mokėti avansinius PVM mokėjimus ir apskaičiuojant vidutinę mokestiniam laikotarpiui tenkančią mokėtiną į biudžetą PVM sumą, neatsižvelgiama į tas mokėtinas į biudžetą PVM sumas, kurių mokėjimo terminas yra atidėtas Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 90 straipsnio 6 dalyje nustatytais pagrindais, tačiau atsižvelgiama į tas mokėtinas į biudžetą PVM sumas, kurių mokėjimo terminas, atidėtas Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 90 straipsnio 6 dalyje nustatytais pagrindais, suėjo per atitinkamą mokestinį laikotarpį.

2.5. Vietos mokesčio administratorius pagal Importo pridėtinės vertės mokesčio įskaitymo tvarką, patvirtintą šiuo nutarimu, įskaito importo PVM, apskaičiuotą už:

2.5.1. prekes, kurias PVM mokėtojas importuoja ir numato naudoti kaip ilgalaikį turtą, skirtą jo ekonominei veiklai vykdyti (įskaitant prekes, kurias PVM mokėtojas, besiverčiantis lizingo (finansinės nuomos) veikla, importuoja, ketindamas perduoti jas naudotis kitiems asmenims pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartis);

2.5.2. PVM mokėtojų importuojamą mazutą, naftą bei kitą naftos žaliavą, branduolinį kurą, suskystintąsias ir gamtines dujas;

2.6. Importo PVM už šio nutarimo 2.5 punkte nurodytas prekes įskaitomas tuo atveju, jeigu nurodytų prekių (pagal vieną sutartį įvežamų vientiso technologinio komplekto, linijos, vienos paskirties įrengimų, kito ilgalaikio turto ar šio nutarimo 2.5.2 punkte nurodytų prekių) vertė ne mažesnė kaip 100 tūkst. litų.

2.7. *Neteko galios nuo 2003-10-11*

Papunkčio naikinimas:

Nr. [1230](#), 2003-10-07, Žin. 2003, Nr. 95-4291 (2003-10-10), i. k. 1031100NUTA00001230

2.8. Kompensacinio PVM tarifo ūkininkams schema gali būti taikoma asmenims, kurių registruotas ūkininko ūkio žemės plotas arba suteiktas asmeniniam ūkiui žemės plotas neviršija 7 hektarų.

3. Šiuo nutarimu patvirtinta Įrodymo, kad prekės prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, tvarka taikoma, jeigu prekės prarastos po 2002 m. liepos 1 dienos. Jeigu ilgalaikis turtas buvo prarastas iki 2002 m. liepos 1 d., taikomos Ilgalaikio turto praradimo dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos ar nuo turto savininko nepriklausančių priežasčių patvirtinimo tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 10 d. nutarimu Nr. 1250 (Žin., 1999, Nr. [97-2793](#)), nuostatos.

4. Pripažinti netekusiais galios:

4.1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 26 d. nutarimą Nr. 591 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio kompensacinio tarifo nustatymo ir jo taikymo ūkininkams, kurių įplaukos už realizuotas prekes ir suteiktas paslaugas per metus (paskutiniuosius 12 mėnesių) neviršija 100 tūkst. litų“ (Žin., 1995, Nr. [36-896](#));

4.2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimą Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ (Žin., 1996, Nr. [44-1081](#));

4.3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. birželio 6 d. nutarimą Nr. 663 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1996, Nr. [55-1303](#));

4.4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. liepos 4 d. nutarimą Nr. 798 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1996, Nr. [65-1554](#));

4.5. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. spalio 24 d. nutarimą Nr. 1218 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1996, Nr. [104-2376](#));

4.6. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gegužės 16 d. nutarimą Nr. 487 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1997, Nr. [44-1092](#));

4.7. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. liepos 3 d. nutarimą Nr. 709 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 26 d. nutarimo Nr. 591 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio kompensacinio tarifo nustatymo ir jo taikymo ūkininkams, kurių realizacinės pajamos per metus (paskutiniuosius 12 mėnesių) neviršija 50 tūkst. litų“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1997, Nr. 65-1584);

4.8. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. liepos 21 d. nutarimą Nr. 790 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1997, Nr. [70-1775](#));

4.9. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. balandžio 9 d. nutarimą Nr. 432 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1998, Nr. [35-946](#));

4.10. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. lapkričio 13 d. nutarimą Nr. 1329 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. balandžio 26 d. nutarimo Nr. 591 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio kompensacinio tarifo nustatymo ir jo taikymo ūkininkams, kurių realizacinės pajamos per metus (paskutiniuosius 12 mėnesių) neviršija 50 tūkst. litų“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1998, Nr. [100-2789](#));

4.11. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. gruodžio 24 d. nutarimą Nr. 1500 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1998, Nr. [114-3202](#));

4.12. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. rugsėjo 27 d. nutarimą Nr. 1067 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 1999, Nr. [82-2436](#));

4.13. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 10 d. nutarimo Nr. 1250 „Dėl Ilgalaikio turto praradimo dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos ar nuo turto savininko nepriklausančių priežasčių patvirtinimo tvarkos patvirtinimo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ papildymo“ (Žin., 1999, Nr. [97-2793](#)) 2 punktą;

4.14. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 23 d. nutarimą Nr. 1291 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio mokėjimo termino“ (Žin., 1999, Nr. [102-2926](#));

4.15. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gruodžio 8 d. nutarimą Nr. 1379 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ papildymo“ (Žin., 1999, Nr. [106-3075](#));

4.16. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. rugpjūčio 17 d. nutarimą Nr. 931 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [70-2071](#));

4.17. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. rugsėjo 22 d. nutarimą Nr. 1153 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [82-2486](#));

4.18. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. spalio 20 d. nutarimą Nr. 1252 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2000, Nr. [89-2769](#));

4.19. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. sausio 25 d. nutarimą Nr. 89 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [10-287](#));

4.20. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. kovo 29 d. nutarimą Nr. 344 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [29-930](#));

4.21. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. balandžio 10 d. nutarimą Nr. 400 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [32-1072](#));

4.22. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gegužės 15 d. nutarimo Nr. 558 „Dėl Importuojamų prekių, gautų kaip parama, neapmokestinimo importo pridėtinės vertės mokesčiu atvejų ir tvarkos patvirtinimo, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 dalinio pakeitimo ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. spalio 9 d. nutarimo Nr. 1206 pripažinimo netekusiu galios“ (Žin., 2001, Nr. [42-1463](#)) 4 punktą;

4.23. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 27 d. nutarimą Nr. 790 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [57-2043](#));

4.24. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. rugpjūčio 24 d. nutarimą Nr. 1030 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [74-2600](#));

4.25. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 15 d. nutarimą Nr. 1208 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2001, Nr. [89-3124](#));

4.26. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. sausio 10 d. nutarimą Nr. 23 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2002, Nr. [4-107](#));

4.27. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gegužės 2 d. nutarimo Nr. 610 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. gegužės 9 d. nutarimo Nr. 546 ir 1996 m. spalio 24 d. nutarimo Nr. 1230 dalinio pakeitimo“ (Žin., 2002, Nr. [46-1767](#)) 1 punktą.

5. Šis nutarimas įsigalioja nuo 2002 m. liepos 1 dienos.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1230](#), 2003-10-07, Žin., 2003, Nr. 95-4291 (2003-10-10), i. k. 1031100NUTA00001230

MINISTRAS PIRMININKAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

FINANSŲ MINISTRĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861

LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO 4 DALIES TAIKYMO SĄLYGOS IR APRIBOJIMAI

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau vadinama – Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas) 5 straipsnio 4 dalies taikymo sąlygos ir apribojimai (toliau vadinama – šios sąlygos) nustato, kokiais atvejais pridėtinės vertės mokesčio (toliau vadinama – PVM) mokėtojas, neatlygintinai perdavęs ar sunaudojęs prekes, kurių (o jeigu jos pasigamintos – kurioms pasigaminti sunaudotų kitų prekių ir (arba) paslaugų) pirkimo ir (arba) importo PVM ar jo dalis buvo įtraukta į PVM atskaitą, neprivalo už šias prekes apskaičiuoti ir mokėti pardavimo PVM, taip pat tikslinti PVM atskaitos, kadangi prekės laikomos perduotomis ar sunaudotomis kaip nedidelės vertės dovanos.

II. REKLAMA IR REPREZENTACIJA

2. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos gali būti taikomos perduotoms ar sunaudotoms prekėms, kurios atitinka bent vieną iš nurodytųjų kriterijų (šie kriterijai netaikomi, jeigu prekės perduotos ar sunaudotos 3.5 ir 3.6 punktuose nurodytais būdais):

2.1. prekės atitinka įprastinės PVM mokėtojo veiklos pobūdį, t. y. perduotos ar sunaudotos prekės, kurias apmokestinamasis asmuo gamina ar numato gaminti (prekiauja ar numato prekiauti);

2.2. prekės yra specialūs išdalijimui skirti prekiniai pavyzdžiai (t. y. prekė mažos vertės ir išfasuota į pakuotę kur kas mažesniu kiekiu negu paprastai išfasuojama prekė, kurios pavyzdys ji yra, o ant pakuotės nurodyta, kad tai – specialus ne pardavimui skirtas pavyzdys);

2.3. prekės teikia informaciją apie PVM mokėtoją ir (arba) jo ekonominę veiklą. Tokiomis prekėmis laikomos bet kokios prekės specialiai pagamintos su PVM mokėtojo simbolika, taip pat kitos prekės, ant kurių yra ženklai, simboliai ir kita informacija, susijusi su PVM mokėtojo vykdoma veikla, tiekiamomis prekėmis ar teikiamomis paslaugomis.

Punkto pakeitimai:

Nr. [2008](#), 2002-12-20, *Žin.*, 2002, Nr. 123-5566 (2002-12-24), i. k. 1021100NUTA00002008

3. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė ar sunaudavo prekes reklamai arba reprezentacijai, ir taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos, jeigu 2 punkte nurodytos prekės perduotos ar sunaudotos kuriuo nors iš nurodytųjų būdu:

3.1. suvartotos PVM mokėtojo organizuojamuose reklaminiuose renginiuose (prezentacijose ir panašiai), kurių metu jos yra esamiems ir (arba) potencialiems pirkėjams (klientams) pristatomos ir (arba) reklamuojamos. Šis punktas taikomas maisto produktams, gėrimams ir kitoms panašioms prekėms, kurias įmanoma galutinai suvartoti renginio metu. PVM mokėtojas privalo laisvos formos akte nurodyti informaciją apie tokio reklaminio renginio metu patiektas ar sunaudotas prekes, renginio vietą, laiką ir kitas svarbias aplinkybes;

3.2. neatlygintinai perduotos (išdalytos) PVM mokėtojo organizuojamuose reklaminiuose renginiuose (prezentacijose ir panašiai), kurių metu jos yra esamiems ir (arba) potencialiems pirkėjams (klientams) pristatomos ir (arba) reklamuojamos. Šis punktas taikomas šių sąlygų 3.1 punkte nenurodytoms prekėms, taip pat 3.5 punkte nenurodytais atvejais. Prekės apmokestinamoji vertė negali būti didesnė kaip 25 litai. PVM mokėtojas privalo laisvos formos akte nurodyti informaciją apie tokio reklaminio renginio metu patiektas ar sunaudotas prekes, renginio vietą, laiką ir kitas svarbias aplinkybes;

3.3. perduotos neatlygintinai konkrečiam pirkėjui (klientui), kuris įsigijo kokią nors PVM mokėtojo tiekiamą prekę ar teikiamą paslaugą. Konkrečiam pirkėjui (klientui) neatlygintinai perduotų prekių apmokestinamoji vertė negali būti didesnė kaip 5 procentai to pirkėjo (kliento) įsigytos PVM mokėtojo tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos apmokestinamosios vertės ir bet kuriuo atveju negali būti didesnė kaip 50 litų;

3.4. specialūs išdalijimui skirti prekiniai pavyzdžiai yra išdalyti esamiems ir (arba) potencialiems pirkėjams (klientams);

3.5. perduotos neatlygintinai PVM mokėtojo organizuotų konkursų, loterijų, varžybų ir kitų renginių laimėtojams, o vieno laimėtojo laimėtų prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų;

3.6. perduotos neatlygintinai kitiems asmenims siekiant užmegzti su jais verslo ryšius arba plėtoti jau esamus (reprezentacijai), o kiekvieno konkretaus asmens neatlygintinai gautų prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų.

4. Mokesčio administratorius turi atsižvelgti ir į neatlygintino prekių perdavimo tam pačiam asmeniui dažnumą bei kitas aplinkybes, kurios leistų įsitikinti, kad nėra siekiama formaliai atitikti šių sąlygų 3 punkte nustatytą apmokestinamosios vertės apribojimą skaidant didesnės vertės prekių perdavimą į keletą mažesnės vertės prekių perdavimo tam pačiam asmeniui atvejų. Nustačius tokius atvejus, Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos netaikomos, o už perduotas neatlygintinai prekes perdavimo PVM turi būti apskaičiuotas įstatymo nustatyta tvarka.

III. LABDARA IR PARAMA

5. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė ar sunaudavo prekes labdarai ir (arba) paramai, jeigu prekės perduotos ar sunaudotos laikantis Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo (Žin., 1993, Nr. [21-506](#); 2000, Nr. [61-1818](#)) reikalavimų.

6. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė ar sunaudavo prekes labdarai, ir taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos, jeigu prekės (maisto produktai, gėrimai ir kitos panašios prekės) labdaros gavėjų suvartotos ar bet kokios prekės jiems perduotos neatlygintinai, o konkretaus labdaros gavėjo gautų prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų per kalendorinį mėnesį.

7. Laikoma, kad PVM mokėtojas perdavė prekes paramai, ir taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 5 straipsnio 4 dalies nuostatos, kai:

7.1. PVM mokėtojas perdavė paramos gavėjui, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nuostatas turinčiam teisę teikti labdarą, prekes kaip paramą, nurodydamas paramos gavėjui šias prekes sunaudoti labdarai, o paramos gavėjas įsipareigojo tai daryti, ir kai kiekvieno konkretaus labdaros gavėjo gaunamų šių prekių apmokestinamoji vertė neviršija 250 litų per kalendorinį mėnesį;

7.2. PVM mokėtojas perdavė paramą paramos gavėjui jo vykdomai visuomenei naudingai veiklai (biudžetinei įstaigai – jos nuostatuose nustatytiems uždaviniams ir funkcijoms įgyvendinti), o perduotų kaip parama prekių apmokestinamoji vertė neviršija 500 litų per PVM mokėtojo mokestinį laikotarpį.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861

**ĮRODYMO, KAD PREKĖS PRARASTOS DĖL FORCE MAJEURE AR
NUSIKALSTAMOS TREČIŲJŲ ASMENŲ VEIKOS, TVARKA**

1. Ši tvarka nustato, kokius įrodymus pateikus laikoma, kad prekės yra prarastos dėl force majeure ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, ir vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 66 straipsnio 2 dalies 3 punktu arba 67 straipsnio 5 dalies 2 punktu, netikslinama PVM atskaita už ilgalaikį materialųjį turtą ar kitas prekes, arba vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 53 straipsnio 3 dalies 1 punktu, į biudžetą neturi būti mokamas PVM už prarastas prekes, kurios buvo muitinės prižiūrimos.

2. Prekės laikomos prarastomis dėl force majeure, jeigu jos prarastos dėl kurios nors iš šių priežasčių:

2.1. karo (paskelbto ar nepaskelbto), pilietinio karo, maišto ar revoliucijos;

2.2. stichinės nelaimės (smarkios audros, ciklono, žemės drebėjimo, jūros ar upės potvynio, žaibo ar panašiai);

2.3. sprogimo, gaisro, mašinų, gamybinių pastatų ir kurių nors (arba visų) vidaus komunikacijų sunaikinimo;

2.4. kitų force majeure aplinkybių. Sprendimą laikyti kitas aplinkybes force majeure, dėl kurių galėjo būti prarastos prekės, priima apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriaus viršininkas ar jo įgaliotas pareigūnas, išnagrinėjęs PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens, kuriam pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 53 straipsnio 3 dalį atsiranda prievolė mokėti PVM į biudžetą (toliau vadinama – kitas apmokestinamasis asmuo), pateiktus šios tvarkos 4 punkte nurodytus dokumentus.

3. Jeigu prekės prarastos dėl šios tvarkos 2 punkte nurodytų priežasčių, PVM mokėtojas per 5 darbo dienas nuo prekių praradimo privalo raštu pranešti apie tai apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriui. Pranešime turi būti nurodyti duomenys apie prarastas prekes (ir joms pasigaminti sunaudotas kitas prekes ir paslaugas – jeigu prarastos PVM mokėtojo pasigamintos prekės), jų vertę, atskaitytą pirkimo (importo) PVM sumą ir laikotarpį, kurį pirkimo (importo) PVM buvo atskaitytas (jeigu tai įmanoma padaryti pagal apskaitos duomenis), taip pat kiti papildomi duomenys, jeigu mokesčio administratorius jų pareikalauja. Jeigu prarastos prekės, kurios buvo muitinės prižiūrimos, pranešimas turi būti patvirtintas muitinės įstaigos, kuri prižiūrėjo prekes.

4. Per 30 dienų laikotarpį, kuris skaičiuojamas nuo pranešimo pateikimo dienos, PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo turi pateikti įvykio ir prekių praradimo faktą patvirtinančius dokumentus (draudimo įmonės ar jos įgaliotų asmenų surašytus įvykio aktus arba kitų kompetentingų institucijų išduotus dokumentus, patvirtinančius nenugalimos jėgos aplinkybių egzistavimo ir prekių praradimo faktą).

5. Prekės laikomos prarastomis dėl nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos, jeigu jos prarastos dėl vieno ar daugiau trečiųjų asmenų padarytos veikos, kuri numatyta Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse ir kurios padariniai yra prekių praradimas (dėl vagystės, plėšimo, turto sunaikinimo ir panašiai). Trečiaisiais asmenimis pagal šią tvarką nelaikomi su PVM mokėtoju ar kitu apmokestinamuoju asmeniu, kurio prekės prarastos dėl nusikalstamos veikos, susiję asmenys, kaip ši sąvoka apibrėžta Pridėtinės vertės mokesčio įstatyme.

6. Jeigu prekės prarastos dėl šios tvarkos 5 punkte nurodytų priežasčių, PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo turi per 5 darbo dienas nuo prekių praradimo raštu pranešti apie tai apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriui. Pranešime turi būti nurodyti duomenys apie prarastas prekes (ir joms pasigaminti sunaudotas kitas prekes ir paslaugas – jeigu prarastos PVM mokėtojo pasigamintos prekės), jų vertę, atskaitytą pirkimo (importo) PVM sumą ir

laikotarpį, kurį pirkimo (importo) PVM buvo atskaitytas (jeigu tai įmanoma padaryti pagal apskaitos duomenis), taip pat kiti papildomi duomenys, jeigu mokesčio administratorius jų pareikalauja. Jeigu prarastos prekės, kurios buvo muitinės prižiūros, pranešimas turi būti patvirtintas muitinės įstaigos, kuri prižiūrėjo prekes.

7. Per 30 dienų laikotarpį, kuris skaičiuojamas nuo pranešimo pateikimo dienos, PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo turi pateikti dokumentą, patvirtinantį, kad iškelta baudžiamoji byla. PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens prašymu tokį dokumentą (pranešimą apie bylos iškėlimą) teisės aktų nustatyta tvarka išduoda baudžiamąją bylą iškėlusią instituciją.

8. Kai šios tvarkos 4 ir 7 punktuose nurodyti pranešimo ir dokumentų pateikimo terminai praleisti dėl svarbių priežasčių, apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriaus viršininkas ar jo įgaliotas pareigūnas PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens prašymu turi teisę šiuos terminus atstatyti. Jeigu PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo dėl svarbių priežasčių nespėja pateikti šios tvarkos 4 ir 7 punktuose nurodytų dokumentų per šiuose punktuose nustatytą terminą, apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriaus viršininkas (pavadootojas) PVM mokėtojo ar kito apmokestinamojo asmens prašymu turi teisę dokumentų pateikimo terminą pratęsti, bet ne ilgiau kaip iki 3 mėnesių, skaičiuojant nuo prašymo pratęsti terminą pateikimo dienos.

9. Jeigu PVM mokėtojas nustatytą tvarka ar per nustatytus terminus nepraneša apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriui apie įvykius, kurių metu buvo prarastos prekės, nepateikia reikalaujamų dokumentų arba pateikia klaidingus ar suklaidotus dokumentus, PVM atskaita turi būti tikslinama teisės aktų nustatyta tvarka. Jeigu PVM mokėtojas ar kitas apmokestinamasis asmuo nustatytą tvarka ar per nustatytus terminus nepraneša apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos miesto (rajono) skyriui apie įvykius, kurių metu buvo prarastos prekės, nepateikia reikalaujamų dokumentų arba pateikia klaidingus ar suklaidotus dokumentus, PVM už prarastas prekes, kurios buvo muitinės prižiūros, turi būti mokamas teisės aktų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861

IMPORTO PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIO ĮSKAITYMO TVARKA

1. Ši tvarka nustato, kaip pridėtinės vertės mokesčio (toliau vadinama – PVM) mokėtojas įgyja teisę nesumokėti importo PVM į muitinės sąskaitą pagal bendrą mokesčių mokėjimo muitinėje tvarką, kai apskaičiuotos importo PVM sumos sumokėjimo į biudžetą kontrolę perima teritorinė valstybinė mokesčių inspekcija, kurios veiklos teritorijoje įregistruotas PVM mokėtojas, t. y. šia importo PVM suma, vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 89 straipsnio 1 dalies nuostatomis, didinama PVM mokėtojo už mokestinį laikotarpį mokėtina į biudžetą PVM suma.

2. PVM mokėtojas, importavęs prekes, kurių importo PVM gali būti įskaitytas, turi teisę kreiptis į teritorinę valstybinę mokesčių inspekciją su prašymu, kad ji perimtų šio importo PVM sumokėjimo kontrolę.

3. Teritorinė valstybinė mokesčių inspekcija, išnagrinėjusi PVM mokėtojo prašymą, ir įsitikinusi, kad importo PVM gali būti įskaitytas, išduoda PVM mokėtojui atitinkamą pažymą, kurios formą ir išdavimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius.

4. Šios tvarkos 3 punkte nurodyta pažyma pildoma 3 egzemplioriais. Visi 3 egzemplioriai pateikiami išleidimo laisvai cirkuliuoti muitinės procedūrą įforminusiai muitinės įstaigai.

5. Muitinės įstaiga užpildo tam skirtą šios tvarkos 3 punkte nurodytos pažymos dalį ir ne vėliau kaip iki kito mėnesio 10 dienos vieną jos egzempliorių nusiunčia teritorinei valstybinei mokesčių inspekcijai, kitą – PVM mokėtojui, pateikusiam pažymą. Trečiasis egzempliorius lieka muitinės įstaigai.

6. Teritorinė valstybinė mokesčių inspekcija, gavusi iš muitinės įstaigos pažymą, per 10 darbo dienų muitinės įstaigai raštu patvirtina, kad perėmė pažymoje nurodyto importo PVM sumokėjimo kontrolę.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2002 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 861

PRIDĖTINĖS VERTĖS MOKESČIU NEAPMOKESTINAMOS PAŠTO PASLAUGOS

1. Universaliosios pašto paslaugos – pašto korespondencijos, ne sunkesnės kaip 2 kilogramai (laiškų, atvirukų (atvirlaiškių), spaudinių, spaudinių su laikraščiais ir žurnalais, sekogramų, aerogramų, smulkiųjų paketų), surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas, pašto korespondencijos registravimas ir įvertinimas.

2. Kitos pašto paslaugos:

2.1. pašto korespondencijos, sunkesnės kaip 2 kilogramai (spaudinių, spaudinių su laikraščiais ir žurnalais, maišų „M“), surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas;

2.2. dokumentų siuntos surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas;

2.3. pašto korespondencijos, sunkesnės kaip 2 kilogramai, dokumentų siuntos registravimas ir įvertinimas;

2.4. reklaminės pašto siuntos surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas;

2.5. perlaidos siuntimas;

2.6. išperkamojo mokesčio siuntimas;

2.7. perlaidos, išperkamojo mokesčio siuntimas į gavėjo sąskaitą banke;

2.8. konsignacinės siuntos (pašto korespondencijos, reklaminės pašto siuntos) surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.9. siuntos „Prekės paštu“ surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas, persiuntimas ir grąžinimas;

2.10. registruojamosios pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, perlaidos įteikimo pranešimas;

2.11. anksčiau pasiųstos registruojamosios pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, perlaidos paskesnio įteikimo pranešimas;

2.12. pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, perlaidos su nuoroda „Expres“ („Per pasiuntinį“) priėmimas;

2.13. registruojamosios pašto korespondencijos, dokumentų siuntos su nuoroda „Įteikti asmeniškai“ ir tarptautinės perlaidos su nuoroda „Išmokėti asmeniškai“ priėmimas;

2.14. pašto siuntinio iki 3 kilogramų, perlaidos su nuoroda „Per pasiuntinį“ priėmimas;

2.15. pranešimo apie perlaidos gavimą perdavimas į mobilųjį telefoną;

2.16. pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ įpakavimas;

2.17. adreso užrašymas ant pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ arba įvairių su teikiamomis pašto paslaugomis susijusių blankų pildymas;

2.18. pašto ženklų klijavimas ant siunčiamos pašto korespondencijos, dokumentų siuntos antspaudavimas specialiais mokėjimo spaudais;

2.19. pašto darbuotojo atvykimas pas siuntėją pašto paslaugų teikti;

2.20. primokamojo laiško, atviruko (atvirlaiškio), dokumentų siuntos, spaudinio įteikimas;

2.21. pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, perlaidos, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ pristatymas gavėjui (gavėjo prašymu);

2.22. pašto korespondencijos, dokumentų siuntos, pašto siuntinio, konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ saugojimas;

2.23. prašymo grąžinti ar persiųsti pašto korespondenciją ir siuntinius, pakeisti adresą, pašto korespondenciją su nuoroda „Iki pareikalavimo“ pristatyti į namus ir panašiai atlikimas (už kiekvieną prašymo nuorodą);

2.24. aprūpinimas tarptautiniais atsakymo kuponais;

- 2.25. pašto dėžutės išnuomojimas;
- 2.26. tarptautinio pašto dokumentų siuntos, pašto korespondencijos paieška;
- 2.27. teismo šaukimo, teismo antstolio šaukimo, raginimo įteikimas;
- 2.28. konsignacinės siuntos, siuntos „Prekės paštu“ išpirkos siuntimas, pinigų išmokėjimas už grąžintą siuntą;
- 2.29. Pasiuntinių vidaus greitojo pašto paslaugos:
 - 2.29.1. dokumentų siuntos surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas;
 - 2.29.2. dokumentų siuntos įvertinimas;
 - 2.29.3. dokumentų siuntos, siuntinio ar krovinio įteikimo pranešimo priėmimas;
 - 2.29.4. dokumentų siuntos grąžinimas, persiuntimas;
 - 2.29.5. dokumentų siuntos su nuoroda „Skubioji“ priėmimas;
 - 2.29.6. dokumentų siuntos su nuoroda „Mokėti įteikiant“ priėmimas;
 - 2.29.7. dokumentų siuntos, siuntinio ar krovinio su lydraščiais priėmimas;
 - 2.29.8. dokumentų siuntos, siuntinio ar krovinio išperkamojo mokesčio siuntimas;
 - 2.29.9. dokumentų siuntos su žyma „Tik pasiuntinys“ surinkimas, skirstymas, vežimas, pristatymas, persiuntimas ir grąžinimas;
 - 2.29.10. dokumentų siuntos su nurodytu pristatymo gavėjui laiku priėmimas;
 - 2.29.11. dokumentų siuntos ar siuntinio įpakavimas;
 - 2.29.12. adreso užrašymas ant dokumento siuntos, siuntinio, įvairių su teikiamomis pašto paslaugomis susijusių blankų pildymas;
- 2.30. Pasiuntinių tarptautinio greitojo pašto paslaugos:
 - 2.30.1. dokumentų siuntos surinkimas, skirstymas, vežimas ir pristatymas;
 - 2.30.2. dokumentų siuntos įvertinimas;
 - 2.30.3. dokumentų siuntos ar siuntinio įteikimo pranešimo priėmimas;
 - 2.30.4. dokumentų siuntos ar siuntinio įpakavimas.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Nutarimas

Nr. [2008](#), 2002-12-20, Žin., 2002, Nr. 123-5566 (2002-12-24), i. k. 1021100NUTA00002008

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 12 d. nutarimo Nr. 861 "Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo įgyvendinimo" pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Nutarimas

Nr. [1230](#), 2003-10-07, Žin., 2003, Nr. 95-4291 (2003-10-10), i. k. 1031100NUTA00001230

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 12 d. nutarimo Nr. 861 "Dėl Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo įgyvendinimo" pakeitimo